

Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο και Ιερά Λιτανεία για τον πολιούχο της Βεροίας Όσιο Αντώνιο τον Νέο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το Σάββατο 17 Ιανουαρίου το πρωί η Βέροια εόρτασε με λαμπρότητα τον πολιούχο και προστάτη της πόλεως Όσιο Αντώνιο τον Νέο.

Τελέστηκε Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Άρτης κ. Καλλινίκου, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας κ. Σεραπίωνος, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τανάγρας κ. Αποστόλου, του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και του του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρα.

Στο τέλος παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ευσεβών χριστιανών, εψάλησαν τα εγκώμια του Οσίου Αντωνίου και ακολούθησε λιτανεία του Ιερού Λειψάνου του Οσίου και της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Δοβρά εις τους δρόμους της πόλεως.

Της Εκκλησιαστικής τάξεως εντός του Ιερού Ναού επιμελήθηκαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεώς μας Αρχιμ. Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής και ο Αρχιερατικός Επίτροπος Περιχώρων Βεροίας και Προϊστάμενος του Προσκυνηματικού Ναού του Οσίου Αντωνίου Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας, ενώ κατά την ιερά Λιτανεία της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκε και ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος.

Ομιλία Μητροπολίτη Άρτης Καλλινίκου

Με ευγνωμοσύνη και συγκίνηση πολλή βρίσκομαι σήμερα στη γη της Βεροίας, τη γη την αποστολική και αγιασμένη, για να συνεορτάσουμε τη μνήμη του Οσίου Αντωνίου του Νέου, του πολιούχου και φύλακα της πόλεώς σας. Ευχαριστώ εγκάρδια τόσο εγώ προσωπικά όσο και εκ μέρους των συμπανηγυριζόντων αγίων Αρχιερέων, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας για την τιμητική πρόσκληση και την αγάπη με την οποία μας δέχθηκε, και δοξάζω τον Θεό που μας αξιώνει να

στεκόμαστε όλοι μαζί γύρω από την Αγία Τράπεζα, «ἐπὶ τὸ αὐτό», ως μία οικογένεια.

Σήμερα η αγία μας Εκκλησία μάς συνάγει γύρω από τον Χριστό και τον άγιό Του. Μας φέρνει στο ίδιο πνευματικό τοπίο όπου στάθηκε ο Κύριος «ἐπὶ τόπου πεδινού», ανάμεσα σε πλήθος λαού, πονεμένων, ασθενών, πεινασμένων και διψασμένων για αλήθεια. Και από αυτόν τον τόπο της ανθρώπινης φτώχειας και ανάγκης, ανέβηκε ο λόγος του Θεού σαν δρόσος και σαν φωτιά μαζί.

Ο λαός, λέει το Ευαγγέλιο, ζητούσε να Τον αγγίξει. Όχι από περιέργεια, αλλά γιατί «δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας». Ο Χριστός δεν στάθηκε μακριά από τον πόνο του ανθρώπου. Στάθηκε μέσα του. Και ύστερα, σηκώνοντας τα μάτια Του στους μαθητές, άρχισε να μιλά για μια άλλη λογική ζωής, για μια ανατροπή των κοσμικών μετρήσεων. «Μακάριοι οι πτωχοί... μακάριοι οι πεινώντες... μακάριοι οι κλαίοντες...».

Αυτοί οι μακαρισμοί δεν είναι ποιητικά λόγια· είναι τρόπος ζωής. Και αυτοί οι μακαρισμοί δεν γράφτηκαν μόνο στο Ευαγγέλιο, αλλά γράφτηκαν με σάρκα και αίμα στη ζωή των αγίων. Ένας από αυτούς είναι και ο Όσιος Αντώνιος ο Νέος, ο πολιούχος της Βεροίας.

Η Βέροια είναι πόλη αποστολική. Εδώ θεμελίωσε την Εκκλησία ο Απόστολος Παύλος, εδώ ρίζωσε ο λόγος του Θεού σε καρδιές «εὐγενεστέρας». Και πάνω σε αυτό το αποστολικό θεμέλιο άνθισε η αγιότητα. Ο Όσιος Αντώνιος δεν ήρθε από αλλού· γεννήθηκε μέσα στην παράδοση αυτή. Είναι καρπός του Ευαγγελίου που σπάρθηκε από τον Παύλο και ποτίστηκε με πίστη και υπομονή.

Ο όσιος έζησε τους μακαρισμούς όχι ως θεωρία, αλλά ως πράξη. Ήταν πτωχός τω πνεύματι· δεν στηρίχθηκε στον εαυτό του, αλλά στον Θεό. Πείνασε όχι για άρτο, αλλά για δικαιοσύνη. Έκλαψε όχι από απελπισία, αλλά από μετάνοια. Και γι' αυτό η καρδιά του χορτάστηκε από τη χάρη του Θεού.

Δεν αναζήτησε δόξα, ούτε τιμές. Αγάπησε την αφάνεια. Και όμως, όταν ήρθε η ώρα, ο Θεός τον φανέρωσε. Ακόμη και μετά την κοίμησή του, ο όσιος κήρυξε χωρίς λόγια. Το κάρο που μετέφερε το τίμιο σώμα του σταμάτησε εκεί όπου το θέλημα του Θεού όριζε: στον προαύλιο χώρο του ιερού ναού της Παναγίας της Καμαριώτισσας, εκεί όπου ήταν και η πατρική του οικία. Σαν να σφράγιζε ο ίδιος ο άγιος τον τόπο της αναπαύσεώς του και της πνευματικής του παρουσίας.

Εκεί ετάφη. Και όταν έγινε η ανακομιδή του ιερού του λειψάνου, ο λαός αναγνώρισε αυθόρμητα την αγιότητά του. Όχι με λόγια πολλά, αλλά με ευλάβεια. Και αργότερα, η πίστη των Βεροιέων ανήγειρε τον περικαλλή ναό του Οσίου

Αντωνίου του Νέου, για να μαρτυρείται ότι οι άγιοι είναι η ζωντανή ιστορία της Εκκλησίας.

Αδελφοί μου,

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε σήμερα μάς δείχνει ποιοι είναι οι πραγματικά μακάριοι. Όχι οι χορτασμένοι του κόσμου, αλλά οι πεινασμένοι του Θεού. Όχι οι δυνατοί, αλλά οι ταπεινοί. Όχι όσοι γελούν επιφανειακά, αλλά όσοι έκλαψαν και πόνεσαν μπροστά στον Θεό.

Ο Όσιος Αντώνιος ο Νέος έγινε μακάριος γιατί ακολούθησε αυτόν τον δρόμο. Και γι' αυτό έγινε πολιούχος. Όχι επειδή είχε κοσμική δύναμη, αλλά επειδή είχε καρδιά καθαρή. Όχι επειδή ύψωσε τον εαυτό του, αλλά επειδή σήκωσε τον σταυρό του.

Στους καιρούς μας, που ο άνθρωπος φοβάται τη φτώχεια, αποφεύγει τον πόνο και κυνηγά την αυτάρκεια, ο όσιος μάς θυμίζει ότι η αληθινή ζωή βρίσκεται αλλού. Βρίσκεται εκεί όπου ο άνθρωπος αφήνεται στα χέρια του Θεού. Εκεί όπου η αδυναμία γίνεται χώρος για να φανερωθεί η θεία δύναμη.

Ας παρακαλέσουμε σήμερα τον Όσιο Αντώνιο τον Νέο να μεσιλεύει για την πόλη αυτή, για τις οικογένειες, για τους νέους, για τους πονεμένους, για την πατρίδα μας. Και ας παρακαλέσουμε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, διά των πρεσβειών του Αποστόλου Παύλου και του Οσίου Αντωνίου, να μας αξιώσει να γίνουμε κι εμείς, κατά χάριν, άνθρωποι των Μακαρισμών.

Και επιτρέψτε μου, κλείνοντας, να ευχαριστήσω και πάλι τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα, για την αγάπη και την ευλογία της σημερινής κοινωνίας, ευχόμενος ο πολιούχος άγιός σας να τον ενισχύει και να τον σκεπάζει στο ποιμαντικό του έργο.

Είθε η χάρη του Θεού να σκεπάζει τη Βέροια και όλους εμάς.

Αμήν.

